

[Alfred Kristensen.]

Det drejer sig om, hvorvidt der vil blive Tale om et Aldersavancement, idet Ministeren her fra Talerstolen sagde, at Forholdet 1 : 3 — jeg sagde før $\frac{1}{3}$, det skal altsaa være $\frac{1}{4}$ — vil medføre, at alle i en sen Alder i hvert Fald blev Overlærere. Men er det saa Mening, at det skal være et rent Aldersavancement, eller er det Mening, at det skal være et Avancement paa den Maade, at de bedst egnede, de virkeligt kvalificerede, de, der virkelig har ofret noget paa en Uddannelse, kan faa Lov at gaa ind i disse Stillinger som en Slags Godtgørelse, en Slags Præmie for deres Flid, Interesse o. s. v.? Det er i hvert Fald for mig et betydningsfuldt Spørgsmaal, hvilken af disse to Linier den højtærede Undervisningsminister vil følge ved de mange Udnævnelser, som forestaar, naar denne Lov er vedtaget, og derfor tillader jeg mig at stille det.

P. A. Poulsen (Stenderup): Jeg takker den højtærede Undervisningsminister for de Svar, jeg fik paa mine Spørgsmaal. Jeg har jo ogsaa læst det, der staar i § 33: at i Tvivlstilfælde afgør Ministeren, om Betingelserne for at oppebære Ledertillæg er til Stede, og jeg forstaar, at der er al Udsigt til, at Undervisningsministeren vil afgøre det saaledes, at der ogsaa vil blive givet Ledertillæg, naar det drejer sig om Vinterlærerklasser. Jeg synes, der kan være noget, der taler derfor, for man kan jo regne med, at en Vinterlærer eller Vinterlærerinde skifter hvert Aar. Det hører jo med til den faste Lærers Opgaver at faa de unge sat ind i Arbejdet og faa dem i Gang, og naar det saa gaar godt, forsvinder de igen, og man skal til det med nye. Det kan være besværligt, og jeg vil derfor meget henstille til Undervisningsministeren, at der her gives et Ledertillæg, ogsaa naar det gælder Vinterklasser.

Undervisningsministeren (Hartling): Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som nu atter blev berørt af det ærede Medlem Hr. P. A. Poulsen (Stenderup), skal jeg sige, som jeg vist ogsaa sagde før, at jeg skal tage det op til Overvejelse.

Hvad angaar det Spørgsmaal, der blev stillet af det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen, angaaende Overlæreres Udnævnelse, maa man jo huske paa, at det bliver ikke Ministeriet som saadant, der kommer til at udnævne disse Overlærere, men natur-

ligvis vil Ministeriet søge, som det altid gør, i et Cirkulære at vejlede de lokale Myndigheder i saa Henseende. Der er jo ingen Tvivl om, at man netop i Overgangstiden kan komme ud for krydsende Hensyn, baade Hensynet til Alderen og Hensynet til, om vedkommende er saadan estimeret, at det vil være rimeligt at udnævne ham eller hende til Overlærer, men i det store og hele, naar Overgangstiden er omme og det hele, om jeg saa maa sige, er i fuld Funktion, er det jo Mening, at det skal være et Aldersavancement, akkurat paa samme Maade — og det er jo paa Linie dermed, man fra Danmarks Lærerforening har rejst Kravet —, som man har det for den højere Skoles Lærere. Den Ordning, som man i 1919, tror jeg det var, gennemførte efter meget stærke Krav fra den højere Skoles Lærere, og som altsaa nu har været gældende i 27 Aar, har jeg aldrig hørt, der fra nogen Side, allermindst fra den højere Skoles Lærere, var Utilfredshed med; tværtimod, hvis man vil prøve at tage den fra dem, vil man faa at vide, at det er en Ordning, som er i allerhøjeste Grad tilfredsstillende, og det samme, tror jeg, vil blive Tilfældet med Overlærerordningen inden for Folkeskolen.

At en Fjerdedel maaske er et lidt for lavt Tal, er noget andet. Det vil selvfølgelig føre til, at man først kan blive Overlærer i en senere Alder, end man kan blive Lektor inden for den højere Skole. Tal er jo haarde Krabater at bakse med, det kan man ikke benægte, men efter mit bedste Skøn skal Ordningen nok komme til at virke tilfredsstillende. Naar det ærede Medlem spørger, hvilke af disse to Linier der skal følges, vil jeg sige, at jeg tror ikke, man i Overgangstiden kan følge udelukkende en af dem. Jeg tror, man bliver nødt til at tage visse Hensyn, for at det hele ikke skal virke urimeligt. Men stort set, naar vi er ude over Overgangstiden, er det altsaa Aldersavancementet, der maa være det afgørende.

Til sidst skal jeg sige med Hensyn til § 26, at for mig har der ikke, heller ikke fra Sogneraadens Side, været forebragt nogen Utilfredshed med den hidtidige Ordning, men det er jo muligt, at jeg ikke er tilstrækkeligt underrettet i saa Henseende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.